

अक्षिण (अ० + प्र) n. so v. a. अक्षिण्यत् RV. 6, 18, 14: अनु त्वाक्षिण्य अथ देव देवा मर्दन्.

अक्षिणी (अक्षि + णी) adj. Schlangen tödtend: इमान्यर्वतः प्रदक्षिण्यो (masc.) वाणिनीवतः AV. 10, 4, 7. — Vgl. अक्षिण्यत्.

अक्षिण्यत् (अ० + ङ) 1) m. ein bes. vegetabilisches Gift (eine Art Pilz?, vgl. d. folg. W.) H. 1197. = मेघप्रद्वीवत् (Gymnema sylvestre R. Br., ein an Hecken wachsender Strauch) ÇKDr. — 2) m. Name eines Landes (प्रत्यग्रवाः) H. 960 (pl.). अक्षिण्यत् च विषयन् MBu. 1, 5315. Verz. d. B. H. No. 366. HARIV. 1114. अक्षिण्यत् भव आक्षिण्यत्: P. 3, 1, 7, Kār., Sch. LIA. I, 602, N. 1. — 3) f. आ. a) Zucker RĀĀN. im ÇKDr. — b) N. pr. die Hauptstadt von Ahikḥhatra MBu. 1, 5316. LIA. I, 602, N. 1. — Vgl. अक्षिण्यत् und अक्षिण्यत्.

अक्षिण्यत् (wie eben) n. Pilz NIK. 3, 16 und die Erläut.

अक्षिण्युक्ता f. ein bes. kleines giftiges Thier SUCR. 2, 290, 11. 292, 11.

अक्षित (3. अ + क्त) 1) adj. a) nicht gestellt, nicht festgesetzt u. s. w. s. u. धा. — b) ungeeignet, untauglich: अक्षितेन चिद्वता शीर्दानुः सि-  
प्रासति RV. 8, 31, 2. क्तिताक्षितान् — स्त्रीविवाहान् M. 3, 20. — c) nicht  
vorthellhaft, nachtheilig, schädlich ÇABDAK. im ÇKDr. ÇAT. Br. 2, 3, 2, 20.  
KĀT. ÇR. 5, 3, 9. SUCR. 1, 72, 15. fgg. उत्पातान् R. 3, 30, 2. — 2) m. Feind  
AK. 2, 8, 1, 11. 2, 64. H. 729. तवाक्षिताः BHAG. 2, 36. RAGU. 4, 28. 11, 68.  
— 3) n. Schaden: विमेषः — सूक्ष्मायक्षितं कर्तुं मम शक्तः R. 5, 91, 2.

अक्षितनामन् (अक्षित + नामन्) adj. noch unbenannt ÇAT. Br. 6, 1, 3, 9. 9, 1, 2, 19.

अक्षितुषिण्डक m. s. अक्षि०.

अक्षिदन् oder अक्षिदत् (अ० + द्) adj. schlangenzühnig P. 5, 4, 145, Sch.

अक्षिद्विप् (अ० + द्वि) m. nom. द्विर् Feind der Schlangen oder  
Vītra's: a) Ichneumon (Viverra ichneumon), b) Pfau, c) Garuda, d)  
Indra MED. sh. 49.

अक्षिनम् (अ० + नम्) Nase P. 5, 4, 118, Vārt. 2 (इति नैगमाः).

अक्षिनामन् (अ० + नामन् + भृत्) m. ein Bein. Baladeva's II. ç. 76.  
— Vgl. अक्षिभृत्.

अक्षिनिर्वृणो (अ० + नि०) f. eine abgestreifte Schlangenhaut ÇAT. Br.  
14, 7, 2, 10 = BRH. ĀR. UP. 4, 4, 7. In den Handschr. निर्वृणो, das Wort  
stammt aber von वृी.

अक्षिपताका (अ० + प०) m. eine bes. ungiftige Schlange SUCR. 2, 263, 20.

अक्षिपुत्रका (अ० + पु०) m. ein bes. gefornites Boot HĀR. 142.

अक्षिपूतन (अ० + पू०) m. und f. णो Geschwüre am After (bei Kindern)  
SUCR. 1, 297, 15. 2, 122, 16. 18. 123, 2.

अक्षिपेषा n. Opium RĀĀN. im ÇKDr. — Vgl. अषेन, wo अक्षिपेषा für  
अक्षिपेनका zu lesen ist.

अक्षिप्रघ्न m. N. pr. eines Rudra ĠAṬĀDH. im ÇKDr. अक्षिप्रघ्नदेवता f.  
= अक्षिप्रघ्नदेवता ĠJor. im ÇKDr. Eine Entstellung von अक्षिप्रघ्न्यः (s.  
u. बुध्य).

अक्षिभय (अ० + भ०) m. Furcht vor Schlangen, bildl. von einer aus  
Misstrauen gegen die eigenen Unterthanen entspringenden Furcht eines  
Königs AK. 2, 8, 1, 30. H. 301.

अक्षिपादा (अ० + दा) f. Name einer Pflanze, Flacourtia cataphracta  
Roxb (भूम्यामलकी), RĀĀN. im ÇKDr.

अक्षिमानु (अ० + भा०) adj. scheinend wie Schlangen: die Marut RV.  
1, 172, 1 (voc.).

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. 1) Pfau AK. 3, 4, 32. H. 14. MED. ḡ. 30. — 2)  
N. einer Pflanze (नाकुली, गन्धनाकुली) RĀĀN. im ÇKDr. — 3) Garuda  
AK. H. ç. 79. MED.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.

अक्षिभृत् (अ० + भृत्) m. ein Bein. Çiva's II. 199. — Vgl. अक्षिनामन्.